

ESPAI PÚBLIC I DRET A LA CIUTAT: ANÀLISI DE L'ORDENANÇA DE CONVIVÈNCIA DE BARCELONA

RESUM EXECUTIU

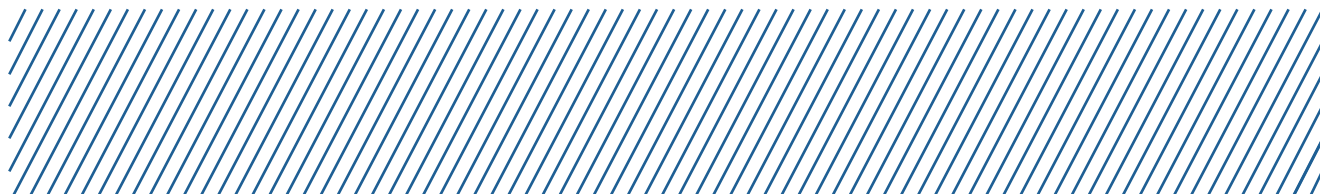
**SINDICATURA
DE GREUGES
DE BARCELONA**

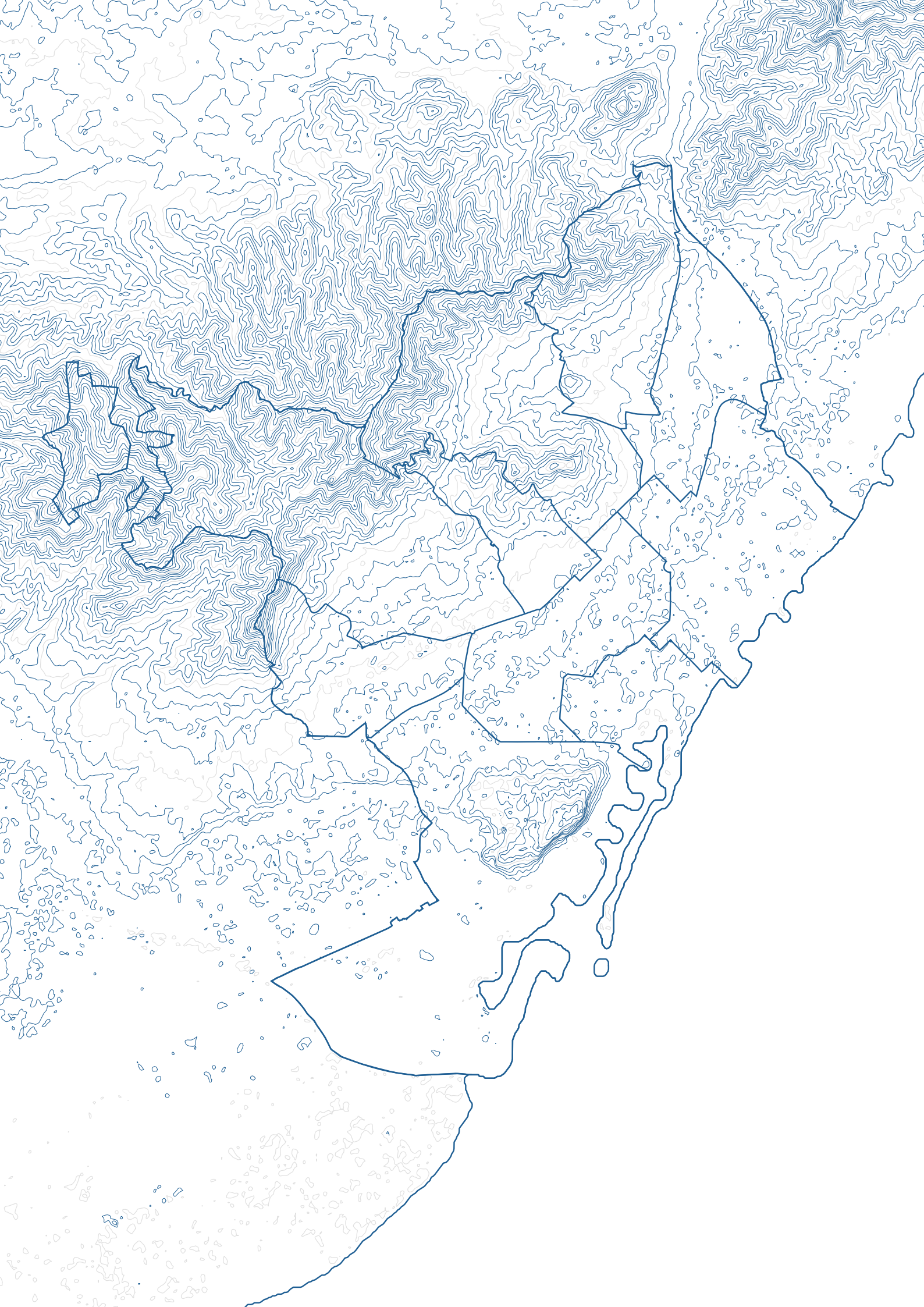

ESPAI PÚBLIC I DRET A LA CIUTAT: ANÀLISI DE L'ORDENANÇA DE CONVIVÈNCIA DE BARCELONA

**SINDICATURA
DE GREUGES**
DE BARCELONA

INFORMACIÓ GENERAL

Adreça:

Ronda de Sant Pau, 45.
Barcelona 08015

Telèfon:

934 132 900

Fax:

934 132 910

Web:

www.sindicaturabarcelona.cat

Correu electrònic:

sindicaturabarcelona@bcn.cat

XARXES SOCIALS

Twitter:

@sindicaturabcn

Instagram:

@sindicaturabcn

Telegram:

@SindicaturaBarcelona

TikTok:

@sindicaturabcn

Síndic de Greuges:

David Bondia García

Directora adjunta:

Eva García Chueca

Cap de gabinet:

Oriol Puig i Morant

Prensa i comunicació:

Pablo Monfort León

Administració:

Vicky Fernández Carrasco

Mercedes Tello Díaz

Esther Tresserra Salvador

Assessoria tècnica i jurídica:

Pilar Aldea Lacambra

Paula Arce Becerra

Rosina Fernández Vázquez

Patricia Mestre García

Maria José Núñez Serres

Francesca Reyes Pozo

Elisa Salichs Asturias

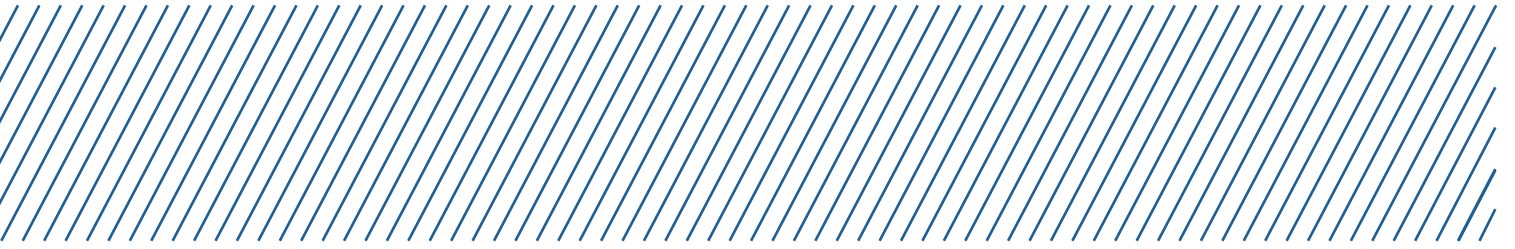
Montserrat Saltó Oliva

© Imatges:

Sindicatura de Greuges de Barcelona; Direcció de Serveis de Comunicació Digital, i Direcció d'Imatge i Serveis Editorials.

**SINDICATURA
DE GREUGES
DE BARCELONA**

SUMARI

Sumari	7
Presentació institucional	9
Resum	15
Propostes	23

---

1. PRESENTACIÓ INSTITUCIONAL

Us presentem l'informe elaborat per la Sindicatura de Greuges de Barcelona sobre la modificació de la vigent *Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona*. Donat que fa gairebé 20 anys de la seva aprovació i que la nostra societat i la nostra ciutat han viscut manifestes transformacions, és evident que cal fer mans i mànigues per emprendre aquesta actual i necessària reforma.

En aquest estudi **no pretenem proposar una redacció alternativa** del contingut de la modificació de l'Ordenança que s'està impulsant actualment des del govern municipal. Som conscients que aquesta **no és la nostra funció ni la nostra competència**. Únicament volem assenyalar alguns aspectes que considerem que s'haurien de tenir en compte a fi i efecte d'adoptar una normativa que pugui ser pionera, no només a l'estat espanyol, com ho va ser la del 2005, sinó també a escala internacional.

Hem elaborat el present estudi des de la **prudència**, virtut que està formada per tres components: memòria del passat, intel·ligència del present i providència del futur. És a dir, tenint una visió estratègica, ponderant les alternatives i incorporant un pensament creatiu. És per aquest motiu que fem una anàlisi històrica del seu origen i de la seva adopció; un sondatge de la seva aplicació i del procés actual de reforma, i, finalment, **un seguit de propostes que s'articulen en quatre eixos**: l'objecte i àmbit d'aplicació; la diversitat dels usos de l'espai públic; les actuacions preventives, i les mesures d'execució.

L'objectiu d'un instrument d'aquest tipus és fer possible la protecció d'un **bé jurídic**, la **convivència**, i que té a l'**espai públic com a bé comú** on aquesta es duu a terme. Si bé la ciutat és un indret complex, ple de contradiccions i ambigüitats, quan ens referim a la convivència en aquest espai volem distingir clarament que en l'àmbit de la ciutat, l'entorn construït és una cosa, i com la gent l'habita n'és una altra. Com posa de manifest Richard Sennett, la ciutat vol dir dues coses diferents: d'una banda, un lloc físic, i de l'altra, una mentalitat formada a partir de percepcions, conductes i creences. La llengua francesa resol aquesta distinció fent servir dues paraules diferents: *ville* i *cit *.

És en referència a aquesta *ciutat* que ens cal reivindicar la necessitat de protegir un bé jurídic com és la convivència, però aquesta protecció no es pot fer només a base de regulació i reglamentació. La manera com la gent vol viure i vol conviure no pot venir determinada només per normes. En tot cas, sí que s'hauria d'establir quins són aquells actes o omissions que poden posar en risc la cohabitació, és a dir, aquells actes d'incivisme que han de ser sancionats.

Dit això, la pretensió d'eliminar les conductes incíviques tampoc pot comportar l'estigmatització d'aquelles persones o col·lectius que, per qüestions de desigualtat social, es veuen abocades a ocupar i desenvolupar determinades activitats a l'espai públic. Col·lectius i persones que s'enfronten a **diverses causes de vulnerabilitat de caràcter estructural**, que en cap cas es corregiran mitjançant mesures de caràcter punitiu, com ja va advertir l'any 2005, la síndica de greuges de Barcelona, Pilar Malla.

Com podreu percebre del nostre estudi, que ha estat coordinat per l'investigador José Mansilla per encàrrec de la Sindicatura, **advquem per excloure de qualsevol regulació sobre la convivència a persones i col·lectius que requereixen altres tipus d'acompanyaments i accions institucionals i socials**. Considerem que, en aquests casos, cal fer un abordatge a les causes de vulnerabilitat des d'una triple dimensió: la **condició de vulnerabilitat** (ser vulnerable), la **situació de vulnerabilitat** (estar vulnerable, posant el centre en les barreres externes amb què es troba una persona), i la **posició de vulnerabilitat** (incidint en el paper de la persona o del col·lectiu en l'estructura de poder d'una societat, fet que comporta centrar-se en la participació en la presa de decisions, en el reconeixement social...).

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona considerem que les complexitats inherents i pròpies de la convivència a l'espai públic no es poden plantejar des del conflicte. Aquesta o qualsevol qüestió de ciutat abordada des del conflicte ens condueix a entendre que sempre hi haurà un guanyador i un perdedor. Els reptes propis de les nostres ciutats, i especialment els de convivència a l'espai públic, s'han d'examinar tenint en compte els **problemes** que es plantegen, aportant possibles **solucions** i buscant les compatibilitats. Per tant, **no hem de treballar amb el conflicte, sinó amb els problemes i les solucions**, que si poden ser consensuades, millor. Cal **substituir l'afany de vèncer per l'afany de solucionar**. Aquest hauria de ser un dels paràmetres-guia de qualsevol modificació de l'ordenança del 2005.

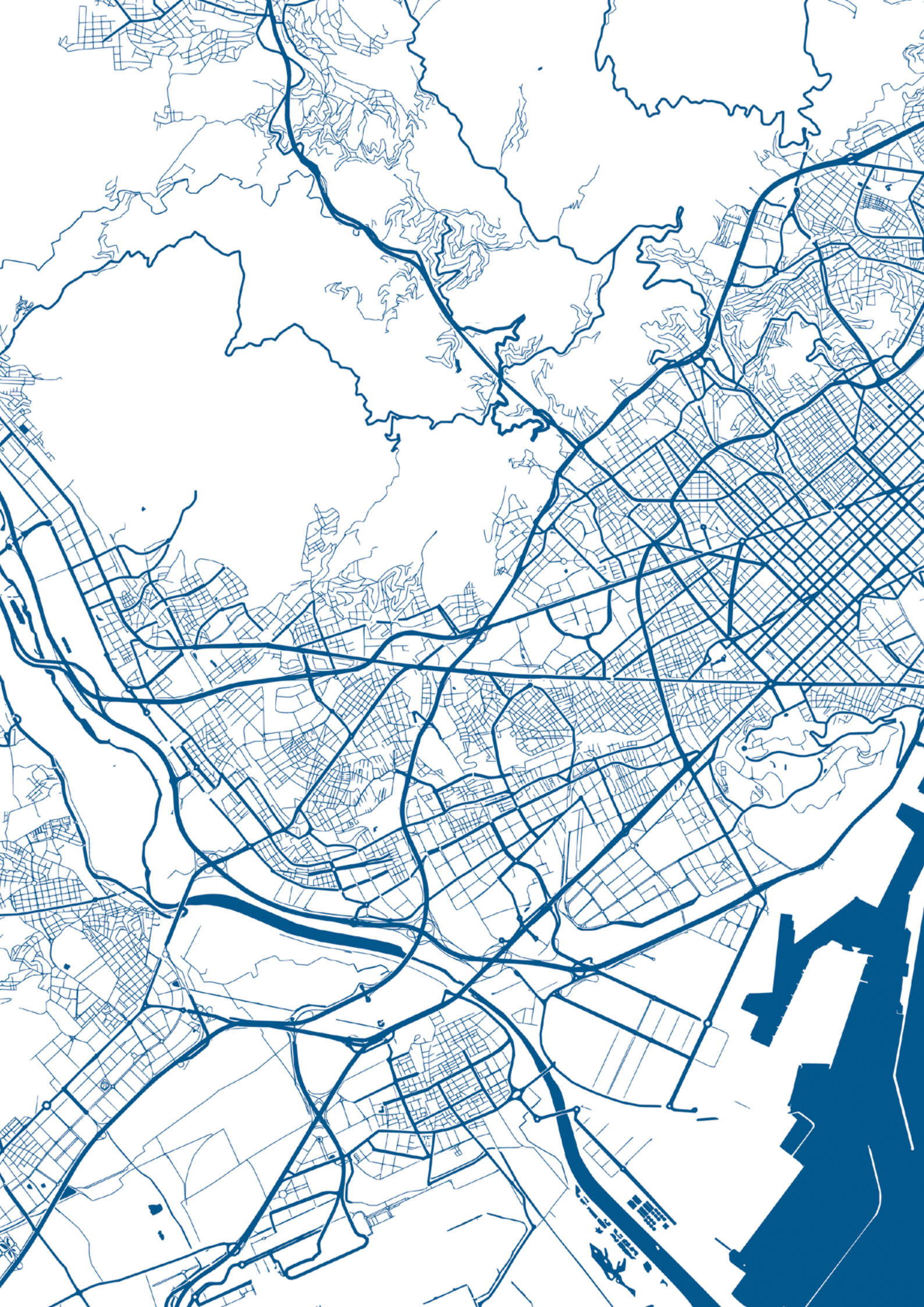
Dit això, considerem que també seria pertinent tenir en compte tres aspectes que tenen incidència en aquesta reforma: en primer lloc, abans d'adoptar una redacció definitiva, s'hauria de fer seguiment dels treballs sobre la **proposta de Llei de Seguretat Ciutadana que s'estan desenvolupant en el Congrés dels Diputats** i esperar a la seva possible aprovació definitiva; en segon lloc, **pensar en clau metropolitana** i coordinar amb altres municipis les possibles mesures sobre la convivència a l'espai públic. Finalment, **cal obrir un espai de seriosa reflexió sobre els processos de participació ciutadana**, donat que moltes vegades només serveixen per legitimar decisions ja predeterminades.

Un tema que s'hauria de sospesar, que no es va fer en l'actual regulació vigent ni en l'intent de modificació de l'any 2017, és una decidida aposta per la **corresponsabilitat**. És a dir, per la implicació de la ciutadania en el manteniment de la qualitat dels espais públics i en els seus usos socials. **De la mateixa manera que s'ha teoritzat i s'ha posat en pràctica el concepte de dret a la ciutat, caldria fer el mateix amb el deure a la ciutat**. Significat que fora bo desenvolupar, de forma pedagògica i no només punitiva, en aquesta nova Ordenança de convivència.

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona, com a institució supervisora però també col·laboradora amb l'Ajuntament, entenem que la responsabilitat de fer i construir *ciut* no només correspon al govern municipal i l'oposició, sinó també a la ciutadania i a les institucions defensores dels drets humans de proximitat com pot ser la nostra. És per aquest motiu que, sobretot guiats per la virtut de la prudència, presentem aquest informe amb les corresponents propostes constructives.

David Bondia García
Síndic de Greuges de Barcelona

2. RESUM

Fem un breu resum dels principals punts abordats i aportem una sèrie de propostes per una possible modificació de l'Ordenança de Convivència.

1. RESUM

Les recents transformacions que han viscut les ciutats a escala global les han convertit en objecte de noves polítiques públiques. Barcelona, com a capital de Catalunya, no ha estat aliena a això. La seva població ha crescut al voltant d'un 9,4% des de l'any 2000, alhora que, com a una ciutat moderna, oberta i turística, atreu més de 7,3 milions de turistes (2022)⁽¹⁰⁹⁾⁽¹¹⁰⁾. Laboratori de noves experiències urbanístiques, Barcelona ha dut a terme durant els últims anys una aposta decidida per l'ampliació del seu espai públic. La necessitat d'adoptar i adaptar mesures específiques sobre la gestió d'aquest espai faculta la intervenció de la Sindicatura de Greuges de la ciutat, la qual emmarca la seva actuació en el context dels drets humans i els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) mitjançant una perspectiva interseccional.

El present informe persegueix la realització d'una avaluació dels resultats de l'*Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona*, mitjançant la participació efectiva dels actors, públics i privats, interpel·lats per la normativa, amb l'objectiu d'oferir una perspectiva integral, holística i propositiva. Per fer aquesta avaluació, s'ha dut a terme una triangulació metodològica amb especial protagonisme de l'etnografia i altres mètodes qualitius.

El document s'acompanya, a més, d'una breu revisió conceptual dels elements principals sobre els quals actua l'Ordenança: l'espai públic i la convivència. Definicions dúctils en la seva aproximació des del dret administratiu, però que han aconseguit una certa presència en l'àmbit social i mediàtic. El punt de partida és que qualsevol acostament a ambdós conceptes ha de tenir en compte que la realitat urbana és problemàtica per constitució i que es troba caracteritzada per la desigualtat i les dinàmiques i l'exercici del poder. En aquest context, és tasca de les administracions públiques vetllar pel compliment dels drets de ciutadania en l'àmbit de la ciutat.

Entre els elements que caracteritzen l'Ordenança caldria destacar, en gran manera, el cert protagonisme del civisme enfront de la convivència en l'esperit de la norma; un acostament més reactiu que propositiu sobre les conductes urbanes; una certa concepció higienista de la vida urbana; un origen que apostava per la corresponsabilitat com a forma d'autogestió dels comportaments i que ha desaparegut amb l'aprovació de l'Ordenança, i la creació de tot un seguit de sancions i multes destinades a modificar comportaments no desitjats.

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona s'ha considerat oportú, per a una correcta anàlisi de l'Ordenança, fer un recorregut històric pel seu origen i desenvolupament, destacant amb especial prominència alguns dels seus actors protagonistes. En aquest sentit, l'Ordenança neix en el marc de la fi del conegut com a Model Barcelona i el naixement d'un nou model de gestió de la ciutat, propi d'una marca Barcelona immersa en una competició global per l'atracció de visitants i inversions. Desenvolupada en el període immediatament posterior a la celebració del Fòrum de les Cultures, va suposar un intent de l'equip de govern de l'Ajuntament per prendre nou impuls polític en un context de cert punt mort i on se superposaven una sèrie de nous desafiaments que la ciutat havia d'enfrontar: la reactivació dels moviments socials de la ciutat després de la dècada perduda dels anys noranta; l'arribada de gran quantitat de migrants provinents de diferents països del sud global; el creixement econòmic de la ciutat en el premarc del que posteriorment seria conegut com la "crisi del totxo", o els nous usos de l'espai públic, com les concentracions massives de joves prenent alcohol, el botellot. Tot això condueix el govern municipal a explorar la necessitat de disposar d'un instrument jurídic útil d'intervenció en la convivència com a bé jurídic a protegir.

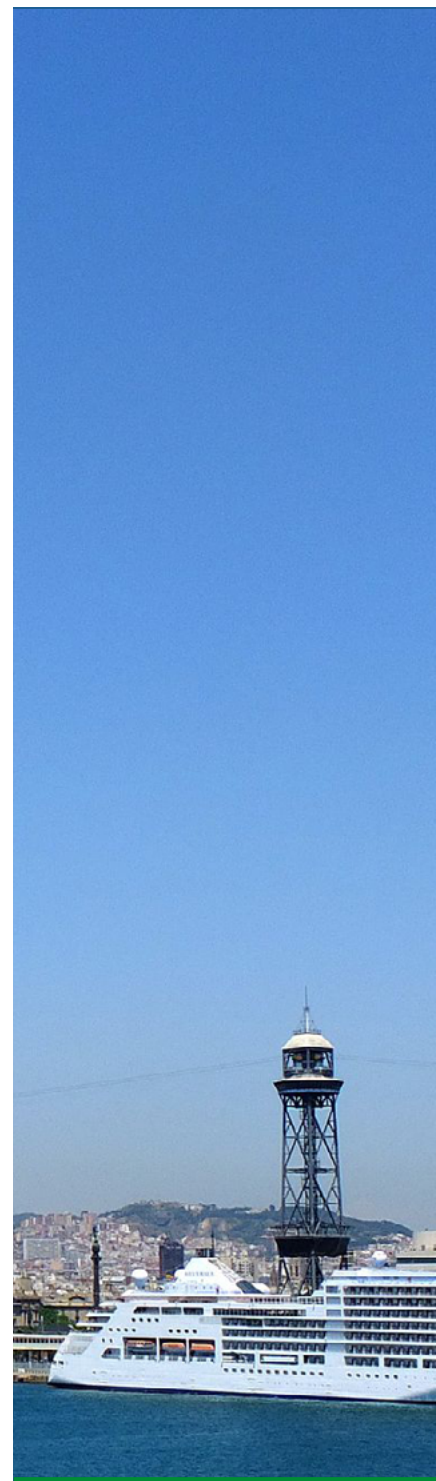
Tanmateix, l'avaluació, de l'origen i posterior disseny de la normativa no és homogènia. Si bé es planteja com una ordenança destinada a protegir la convivència, donant un lloc destacat a l'espai públic com a element d'atenció tecnicojurídica, i amb la incorporació de mesures alternatives a la sanció (MAS) per a determinades conductes, també és cert que es dona una sobrerepresentació d'un articulat punitiu-sancionador sobre el proactiu i propositiu en el seu text, i s'abandonen objectius inicials de foment de la corresponsabilitat. Aquestes característiques porten a la generació d'una sèrie de discrepàncies entorn de l'oportunitat d'ubicar en un mateix cos legal aspectes vinculats amb les conseqüències de la desigualtat social urbana al costat de pràctiques incíviques considerades més clàssiques. A això caldria sumar, passada una dècada de la seva aprovació, el solapament d'alguns aspectes de la Llei de seguretat ciutadana, o "lleï mordassa", aprovada pel Govern central, així com de l'Ordenança de l'ús de les vies i els espais públics.

La seva vigència perllongada l'ha portat a ser modificada en dues ocasions: la primera, amb referència a l'oferta de serveis sexuals al carrer, i la segona, vinculada a la pràctica del nudisme a l'espai públic. L'any 2018 es va proposar la substitució de l'Ordenança per una altra regulació, que no va arribar a passar la fase d'esborrany. S'hi especificaven i concretaven molt més, per a cada aspecte regulat, quin era el bé jurídic que calia protegir, així com els deures i obligacions de l'Administració pública envers la ciutadania. Es dotava l'Ajuntament d'un paper molt més proactiu en la garantia de l'ús de l'espai públic i de la convivència mitjançant una aposta decidida per la mediació; s'establien accions positives sobre determinats col·lectius considerats en risc d'exclusió o vulnerabilitzats; es proposava l'eliminació de la sanció per a determinats supòsits, i es produïen canvis en el paper de la Guàrdia Urbana. No obstant això, continuava donant-se l'estigmatització de col·lectius determinats, ja que l'acció sobre els mateixos es preveia sota un mateix paraigua regulador; no es concretaven accions que evitessin les actuacions arbitràries i discriminades per part de la Guàrdia Urbana, com un major detall de les conductes sancionables o exemptes, i el text conjugava cert moralisme.

Com que no va passar de l'estat de proposta, l'Ordenança de Convivència del 2005 va continuar regulant la gestió de l'espai públic. No obstant això, mitjançant certes disposicions executives es van moderar algunes parts. Així, les persones en risc d'exclusió o en situació de vulnerabilitat es van tenir encara més en compte per a l'aplicació de les MAS; es van produir millores en el nivell de coordinació interna de l'Ajuntament, entre els diferents serveis i departaments implicats, i es van reduir algunes multes en el marc de la coordinació amb la Llei de Seguretat Ciutadana. No obstant això, les sancions han continuat sent la "porta d'entrada" a les mesures de l'Ordenança.

De l'aplicació del seu articulat al llarg d'aquests anys es podria destacar el fet que les denúncies vinculades a l'Ordenança han anat disminuint notòriament, encara que les sancions relacionades amb el *Comerç ambulant* i el *Consum de begudes alcohòliques* encara són les més importants quant al seu nombre absolut i la seva consideració relativa. Totes dues, a més, es troben estretament relacionades amb col·lectius vulnerabilitzats i amb els turistes. Així, els principals barris emissors de les denúncies vinculades a l'Ordenança coincideixen amb els de menor renda de la ciutat, que se situen en el centre simbòlic i turístic de Barcelona, així com de l'oci nocturn local.

A això cal sumar-hi el fet que algunes perspectives assenyalen que l'Ordenança continua perpetuant un model de ciutat molt concret, centrat en l'atracció de visitants i inversions i oblidant les desigualtats que aquest mateix model genera. Se subratlla, a més, les conseqüències d'un excés de burocratització de la gestió del carrer, la qual cosa repercuteix en la celebració de determinades activitats que són pròpies i característiques de Barcelona (músics, estàtues humanes), i impedeix que col·lectius vulnerabilitzats (venedors ambulants, manters) surtin de la seva situació irregular.

Entitats que treballen amb alguns d'aquests grups socials (sensellar) afegeixen que tant l'Ordenança com la seva aplicació s'han dut a terme sense tenir en compte la tasca que ells desenvolupen, la qual cosa ha generat un desconeixement dels procediments vinculats a la normativa que els incumbeixen en la seva tasca, a més d'assenyalar algunes pràctiques com a neohigienistes i la necessitat d'ampliar les MAS i els equipaments vinculats a aquesta mena de situació d'exclusió. Per millorar la situació d'aquests col·lectius assenyalen la necessitat de millorar la coordinació entre ells i l'Ajuntament, així com entre les diferents àrees d'aquest Ajuntament, amb una incidència especial dels serveis socials, i la Guàrdia Urbana.

La convivència també ha de ser d'aplicació a l'apropiació d'espais específics de la ciutat per part de l'activitat turística, per la qual cosa podria caldre preservar-ne alguns d'aquests, així com assegurar el funcionament d'algunes mesures dissuasives o de modificació de conductes, com el cobrament de les multes, adreçades als visitants o l'establiment de serveis específics de mediació en el lleure nocturn.

Cal avançar cap a unes pràctiques de lleure urbà i juvenil autogestionades mitjançant el foment de la corresponsabilitat, el civisme i l'educació als carrers del que s'hi pot fer i el que no.

Es valoren positivament alguns mecanismes de recent aplicació de gestió del conflicte a l'espai públic, però es proposa reconduir l'hegemonia sobre la seva consideració cap a una perspectiva que vagi més enllà de les sancions, mitjançant intervencions més complexes que tinguin en compte, d'altra banda, la disparitat real de les situacions.

La resposta recent del nou equip de govern, el *Pla Endreça*, presenta una sèrie d'àrees de millora però també abunda en l'exacerbació d'algunes de les pràctiques que s'han demostrat no del tot adequades, com la proposta de modificació de l'Ordenança de Convivència en la direcció de més enduriment i intensificació de les sancions. No obstant això, tenint en compte la seva recent aprovació, encara és d'hora per fer-ne una avaluació adequada. Una primera aproximació, de tota manera, sembla apostar per una certa continuïtat.

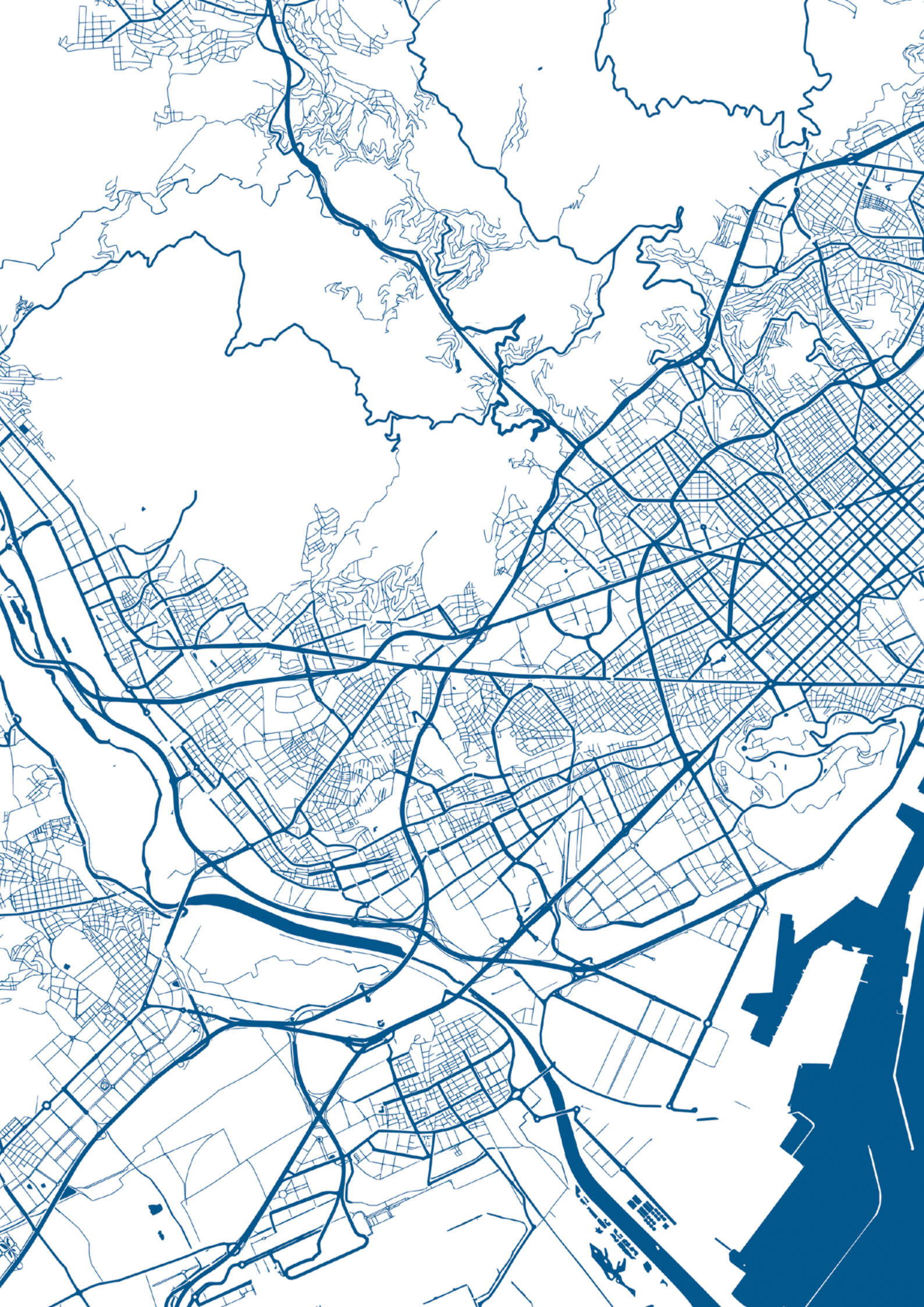

L'ampliació en la disposició de nous espais públics, com el programa #Superilla Barcelona, suposa un nou hàndicap que les polítiques de gestió de l'urbà han de tenir en compte. Les noves intervencions, en particular els eixos verds de Consell de Cent i Sant Antoni, han mostrat la seva potencialitat, però també les seves limitacions. La discontinuïtat i tipologia dels seus usos és una d'elles, però també la dificultat de la convivència entre els cotxes i el nou mobiliari urbà. La solució ha de passar per actuacions concretes centrades sobretot en la neteja, la pedagogia sobre la seva utilització, el foment de la tolerància i el control d'usos.

Finalment, es presenten normatives similars en altres ciutats europees, en concret Granada, Roma i Estocolm. La regulació de la capital de l'Andalusia Oriental és de clara inspiració catalana. Es tracta d'una normativa més àmplia i que regula aspectes no recollits a l'Ordenança de Convivència de Barcelona. S'inscriu en un marc temporal on el fenomen del botellot estava prenent força en diferents territoris. Coincideix amb la norma barcelonina en donar-se en un moment d'inserció de la ciutat al mercat global de ciutats mitjançant la celebració d'un megaesdeveniment. Això no obstant, el seu naixement en un context de crisi econòmica i social el dota de característiques singulars. Les seves crítiques s'adrecen, principalment, a la discrecionalitat amb la qual sembla dotar l'actuació de la Policia, la seva falta de participació a l'hora de l'elaboració i l'estigmatització que genera en determinats col·lectius vulnerabilitzats.

El Reglament de la Policia Urbana de Roma, equivalent de l'Ordenança de convivència espanyola, és plenament de seguretat i punitiu. Les seves últimes modificacions caldria enquadrar-les en el marc de la intensificació del turisme a la ciutat. Institueix procediments, com el *daspo urbano*, que s'han enfocat en col·lectius ja estigmatitzats.

Per la seva banda, la normativa sueca és molt menys restrictiva, d'acord amb l'esperit polític i urbà propi del nord d'Europa. D'altra banda, sí que s'articulen mesures destinades a col·lectius marginalitzats, com els migrants i les prostitutes, cosa que ha estat fins i tot assenyalada, pel seu caràcter discriminatori, per alguns nivells de la judicatura nacional.

2. PROPOSTES

Les propostes que fa la Sindicatura de Greuges en relació amb la modificació de l'Ordenança de convivència s'estructuren en quatre eixos: l'objecte i l'àmbit d'aplicació de l'Ordenança; la diversitat d'usos de l'espai públic; les actuacions preventives, i les mesures d'execució.

2. PROPOSTES

SOBRE L'OBJECTE I L'ÀMBIT D'APLICACIÓ DE L'ORDENANÇA

- ☑ L'objecte de l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic hauria de ser vetllar per un ús compartit i respectuós de l'espai públic i el foment de la convivència mitjançant actuacions que entenguin els carrers i les places com àrees vives on el control total de l'administració no és possible ni desitjable. Cal fomentar la corresponsabilitat ciutadana i comunitària, i l'autogestió de l'espai públic, incentivant la tolerància i el valor de la diversitat. Per tant, l'actuació municipal pel que fa als usos de l'espai públic ha d'anar més enllà de la imposició de sancions.
- ☑ Centrar l'àmbit d'aplicació de l'Ordenança en els comportaments incívics deliberats, és a dir, conductes socialment rebutjables vinculades a un ús antisocial de l'espai públic i/o al vandalisme.
- ☑ En aquest marc, és necessari desvincular de l'Ordenança les conductes de persones i col·lectius en risc d'exclusió social i vulnerabilitat, per evitar el doble procés d'estigmatització (per situacions estructurals i per assenyalament de la norma). Precisament, es tracta de persones i col·lectius que requereixen un abordatge integrador i protector, i és un deure de l'administració oferir-lo i treballar des de diferents serveis municipals per pal·liar les situacions de vulnerabilitat que pateixen.
- ☑ Concretar, de manera detallada, quin és el bé jurídic a protegir en cadascuna de les conductes regulades en l'articulat. En línies generals, podria considerar-se la convivència com el bé jurídic, però aquesta pot ser complementada amb altres béns jurídics, com el de l'espai públic.

Definir clarament les situacions de fet de les conductes contemplades com a infracció, a fi d'evitar apreciacions subjectives i fer un bon ús de la discrecionalitat a l'hora d'aplicar l'ordenança.

Analitzar la possibilitat de refundre, en un únic text normatiu, l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic i l'Ordenança de l'ús de les vies i els espais públics, amb l'objectiu d'eliminar possibles confusions en la seva aplicació, així com la sobreregulació.

SOBRE LA DIVERSITAT D'USOS DE L'ESPAI PÚBLIC

Evitar un excés de burocratització en la gestió del carrer, apostant per la coordinació i la interlocució amb determinats col·lectius i el foment de la seva autonomia amb criteris de corresponsabilitat.

Actuar per fer compatibles els diferents usos i dinàmiques que es donen en espais com les Superilles, per garantir la convivència, els drets humans de proximitat i el dret a la ciutat.

Potenciar la coordinació intramunicipal i amb entitats socials i veïnals per obtenir una visió integral dels usos que es fan en l'espai públic de la ciutat, i abordar des del diàleg els possibles problemes que s'originin.

SOBRE LES ACTUACIONS PREVENTIVES

- ① Assegurar la màxima participació en l'elaboració de la modificació de l'Ordenança mitjançant la seva àmplia difusió als diferents agents implicats en la gestió i usos de l'espai públic (personal municipal, entitats i plataformes socials i veïnals), amb perspectiva interseccional, garantint el consens i la legitimitat de la regulació aprovada.
- ② Complementar l'aplicació de l'Ordenança amb un treball socioeducatiu, intensificant la presència d'agents cívics i educadors en determinats moments i espais concrets de la ciutat on conflueixen determinades dinàmiques, a fi d'introduir metodologies pedagògiques que ajudin a corresponsabilitzar sobre els usos, donant a conèixer els drets i els deures a les persones usuàries.
- ③ Reforçar la mediació comunitària en les dinàmiques generades entorn de la convivència. Per exemple, en accions vinculades a l'oci nocturn i a l'ús turístic de determinats espais de la ciutat.
- ④ Establir mesures eficaces per a dissuadir o modificar conductes de persones visitants de la ciutat, entenent que es tracta de persones que no tenen el sentiment de pertinença a la ciutat.
- ⑤ Dotar la ciutat d'equipaments necessaris per evitar algunes conductes sancionades per l'Ordenança: xarxa de wc públics, consignes per deixar les pertinences, dutxes, espais assignats a grafiters, etc.

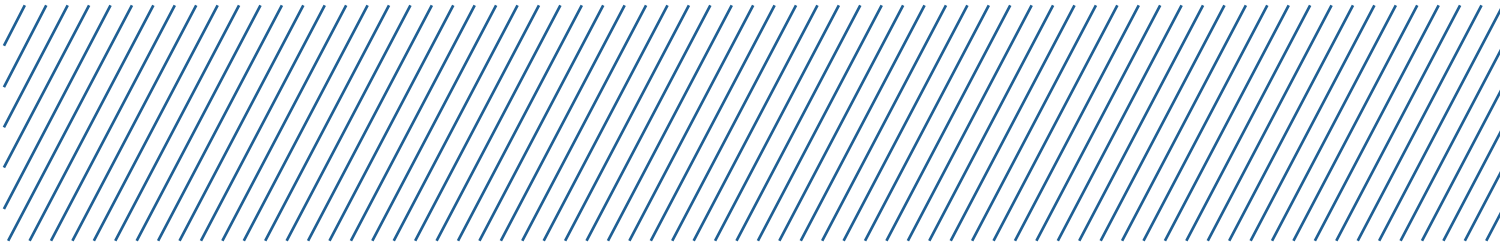
SOBRE LES MESURES D'EXECUCIÓ

- ✓ Aplicar les Mesures Alternatives a la Sanció (MAS) com a primera conseqüència davant de la comissió d'infraccions de l'Ordenança. Només en cas de ser rebutjades per part de la persona infractora s'hauria d'aplicar la imposició de sancions pecuniàries.
- ✓ Potenciar espais de coordinació interna municipal entre els diferents serveis i àrees implicades, amb especial incidència dels serveis socials i la Guàrdia Urbana, amb l'objectiu de fer una correcta aplicació de la normativa a través de l'actualització de protocols interns.
- ✓ Formar suficientment el personal municipal que ha d'aplicar l'Ordenança a fi de garantir una interpretació de la norma amb perspectiva de drets humans de proximitat.

**SINDICATURA
DE GREUGES**
DE BARCELONA

